

Er zijn overigens in het kamp verscheidene communisten geweest die op grond van hun menselijke houding een uitstekende naam hadden bij hun medegevangenen; wij denken daarbij speciaal aan Piet Maliepaard, een communist en oud-Spanjestrjder die van begin februari '43 af goed werk gedaan had in de primitieve 'zieken-barak' en via een functie in de *Schonungsbarak* (de barak van diegenen die een korte periode niet behoefden te werken) in juli '43 *Blockältester* in de quarantaine-barak geworden was.¹ Maliepaard nam het initiatief tot een 'solidariteitsbeweging', in welk kader hij en anderen hun best deden, nieuwelingen zo goed mogelijk op te vangen en een maximum aan hulp te geven aan gevangenen die over het algemeen of een tijdlang weinig pakketten kregen; daartoe werden soms ook wel levensmiddelen gestolen uit de keuken van de SS.

Maliepaard was het ook die er, samen met anderen (hoofdzakelijk communisten, naar wij aannemen), rekening mee hield dat de SS'ers op een kritiek moment alle gevangenen zouden trachten weg te voeren of zelfs af te maken. Deze verzetsgroep knoopte eind '43-begin '44 contacten aan (het schijnt dat vooral Eegdeman ze gelegd heeft) met Nederlandse leden van het *Wachbataillon* die zich ergerden over de wijze waarop zij door de Duitsers gekoejeneerd werden; de verzetsgroep vond, gelijk reeds vermeld, vijf of zes hunner bereid, de gevangenen daadwerkelijk te helpen. In de loop van '44 kon de verzetsgroep een kleine hoeveelheid wapens in handen krijgen die in een van de werkbarakken onder de vloer verborgen werden. Maliepaard persoonlijk had ook nog een nuttige relatie met een Nederlandse kamp-SS'er die werkzaam was op de *Politische Abteilung* waar de dossiers van alle *Schutzhäftlinge* binnenkwamen en bijgehouden werden; die SS'er gaf hem inlichtingen uit de dossiers en zag door de vingers dat twee Nederlandse gevangenen die op de *Politische Abteilung* tewerkgesteld waren, hetzelfde deden. Dit soort inlichtingen leidde er menigmaal toe dat gevangenen van wie men op grond van hun dossier aannam dat zij op transport gesteld zouden worden, haastig in de *Krankenbau* opgenomen werden waar men hen dan op grond van de (fictieve) bevindingen van het Centraal Laboratorium van Volksgezondheid zo lang mogelijk trachtte vast te houden – een tactiek die helaas na de verwijdering van de Nederlandse artsen uit de *Krankenbau* (begin april '44) niet langer gevolgd kon worden; was dat wèl mogelijk geweest, dan had men wellicht verschillende gevangenen buiten het grote transport kunnen houden dat op 24 mei '44 naar Dachau vertrok. Maliepaard was een van die gevangenen; hij overleefde de oorlog.

¹ Nadat Maliepaard eind mei '44 naar Dachau getransporteerd was, wist Hurkmans die functie aan Eegdeman toe te schuiven.